

Eugenia HRISTACHE

Silvia LUCAN

Carmen NEAGU

Limba latină

manual pentru clasa a XI-a

PERIODICA STORICA
TRA REI

PERIODICA LITERARA

70-71 e.Chr. Triumful lui Cris-
tianus - Proza
Într-o epoca în care lumenii credeau că
nu există viață după moarte, un om de
naștere și credință a adus o nouă speranță.
Iudeo-creștinii împreună cu islamicii au
înființat o nouă civilizație românească.

70-71 e.Chr. Se desfășoară războaiele
civile dintre Marius și Sulla, — De bello Gallico
C. I. Caesar (100-44 e.Chr.) - Proză
istorică, Memoria, — De Bello Hispaniensi
— De bello Gallico

56-55 e.Chr. Marius devine generalul
victoriei, — De bello Hispaniensi avându-i în urmări
C. I. Caesar (57-44 e.Chr.) - Proză

55-54 e.Chr. Sella este numit la locul lui Cris-
tianus - Proza
70-71 e.Chr. Războiul celor trei ani
de Spartacus, — De bello Hispaniensi
— De bello Gallico

63 e.Chr. Conspirarea lui Catilina împotriva
de Pompei și Crassus, — Proză

63-62 e.Chr. Asasinarea lui Cris-
tianus - Proză
60 e.Chr. Primul triumvirat - Caesar,
Pompeii și Crassus, — Proză

59 e.Chr. Conspirarea lui Catilina împotriva
de Pompei și Crassus, — Proză

59-52 e.Chr. Caesar cucerind
Grecia și Roma, — Proză

A.R.T.
grup editorial

PRIMUM CAPITULUM – MARCUS TULLIUS CICERO	3
PERIOADA ISTORICĂ ȘI LITERARĂ	3
PROFILUL SCRITORULUI	4
OPERA	5
ORATIONES – DISCURSURI	5
CONSPIRAȚIA LUI CATILINA	9
<i>In Catilinam oratio prima (planul discursului)</i>	12
<i>Exordium ex abrupto</i>	12
GRAMMATICA – Repetitio	
• Substantivul	17
• Adjectivul	20
PROIECT: Exordium în discursurile ciceroniene	26
<i>Peroratio</i>	27
GRAMMATICA – Repetitio	
• Pronumele	30
OPERA FILOSOFICĂ	
<i>Cum ia naștere virtutea</i>	37
GRAMMATICA – Repetitio	
• Verbul	43
STATUL – RESPUBLICA	50
<i>Conducătorul ideal</i>	50
GRAMMATICA – Repetitio	
• Verbul (continuare)	52
PROIECT: Valori morale în opera ciceroniană – virtutea și prietenia	55
OPERA RETORICĂ*	59
PROIECT: Optimus orator	59
EPISTULAE – SCRISORII*	62
PROIECT: Cicero – omul. Un discurs pro Catilina?	63
CONCLUZII	64
EVALUARE	68
SECUNDUM CAPITULUM – TITUS LIVIUS	72
PERIOADA ISTORICĂ ȘI LITERARĂ	72
PROFILUL SCRITORULUI	76
OPERA	77
Ritual de încheiere a tratatelor	78
GRAMMATICA – Repetitio	
• Propozițiile participiale	81

GRAMMATICA – Repetitio	85
• Propoziția subordonată relativă	88
Portretul lui Hannibal	89
GRAMMATICA – Repetitio	92
• Propozițiile compleтиве	92
PROIECTE (la alegere): Tiranius	95
Eroii	96
Coriolanus, Cincinnatus și Camillus	98
GRAMMATICA	
• Propozițiile compleтиве (continuare)	100
• Concordanța timpurilor	103
CONCLUZII	105
EVALUARE	107
TERTIUM CAPITULUM – TITUS PETRONIUS NIGER	109
PERIOADA ISTORICĂ ȘI LITERARĂ	109
PROFILUL SCRITORULUI	110
OPERA	111
Domus Trimalchionis	113
GRAMMATICA	
• Propozițiile circumstanțiale	117
Trimalchio et Fortunata	119
GRAMMATICA	
• Propozițiile circumstanțiale (continuare)	122
Ascensiunea lui Trimalchio	124
GRAMMATICA	
• Propozițiile circumstanțiale (continuare)	127
CONCLUZII	129
EVALUARE	130
QUARTUM CAPITULUM – LUCIUS ANNAEUS SENECA	131
PERIOADA ISTORICĂ ȘI LITERARĂ	131
PROFILUL SCRITORULUI	132
OPERA	132
PROIECT: Ira brevis furor	133
GRAMMATICA	
• Propozițiile circumstanțiale (continuare)	135
PROIECT: De tranquilitate animi ad Serenum	136

- Propozițiile circumstanțiale (continuare)

CONCLUZII

QUINTUM CAPITULUM – PUBLIUS CORNELIUS TACITUS

141

PERIOADA ISTORICĂ ȘI LITERARĂ

141

PROFILUL SCRITORULUI

142

OPERA

142

PROIECT: *Voluptas lectiones annalium*

143

GRAMMATICA

- Propozițiile circumstanțiale (continuare)

PROIECT: *Portrete feminine în opera lui Tacitus*

147

GRAMMATICA

- Propozițiile circumstanțiale (continuare)

148

CONCLUZII

150

SEXTUM CAPITULUM – LUCIUS APULEIUS

151

PERIOADA ISTORICĂ ȘI LITERARĂ

151

PROFILUL SCRITORULUI

152

OPERA

152

PROIECT: *Amor și Psyche*

154

GRAMMATICA

- Stilul indirect

PROIECT: *Inițierea în cultul lui Isis*

156

157

GRAMMATICA – Repetitio

158

CONCLUZII

159

RECAPITULARE ȘI EVALUARE FINALĂ

160

Anexe literare

162

Principalele școli ale filosofiei grecești

Anexe gramaticale

Declinarea substantivelor

167

Pronumele

168

Numericalul

171

Verbul

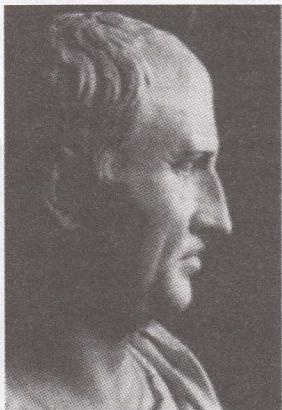
174

Vocabular latin-român

190

MARCUS TULLIUS CICERO

(106-43 aChr.)

— PERIOADA ISTORICĂ ȘI LITERARĂ —

PERIOADA ISTORICĂ

- 102 aChr. Începe Primul război civil între Sulla, șeful partidei optimatilor, și Marius, șeful partidei popularilor – începutul crizei Republicii romane;
- 102-81 aChr. Se desfășoară războaiele civile dintre Marius și Sulla;
- 86 aChr. Marius moare după ce obține victoria;
- 81 aChr. Sulla este numit **dictator**;
- 73-71 aChr. Răscoala sclavilor condusă de Spartacus;
- 63 aChr. Conspirația lui Catilina împotriva lui Cicero;
- 60 aChr. Primul triumvirat – Caesar, Pompei și Crassus;
- 58 aChr. Destărarea triumviratului – moare Crassus;
- 58-52 aChr. Caesar cucerește Gallia;

PERIOADA LITERARĂ

PROZA

- **Istoriografia**
- C. I. Caesar (100-44 aChr.) – Proză istorică. Memorii:
 - *De bello Gallico*,
 - *De bello civili*;
- C. Sallustius Crispus (87-34 aChr.) – Proză istorică. Monografie – *De coniuratione Catilinae; De bello Iugurthino*;
- Cornelius Nepos (99- 24 aChr.) – Proză istorică. Biografie – *De viris illustribus*.
- **Elocință. Proza retorică și filosofică**
- Cicero (106-43 aChr.) – discursuri, opere de retorică, de filosofie, scrisori.

Respectivă
49-45 aChr. Cel de-al doilea război civil între Caesar și Pompei. Câștigă Caesar;
Pompei este ucis în Egipt;
Caesar este numit *dictator perpetuus*;
44 aChr. Caesar este asasinate – sfârșitul Republicii romane;
43 aChr. Al doilea triumvirat – Antonius, Octavianus și Lepidus.

POEZIA

Lucretius (98-55 aChr.) – Poemul didactic – *De rerum natura*;
Catullus (84-54 aChr.) – Elegia, epigramă, poemul mitologic – *Carmina*.

— PROFILUL SCRITORULUI —

VIAȚA

– 3 ianuarie 106 aChr., se naște **Marcus Tullius Cicero**, la Arpinum într-o familie de cavaleri – clasă de mijloc, compusă din proprietari bogăți, oameni de afaceri, bancheri.

– Deși, după cum însuși mărturisește, familia sa era *antiquissima stirpe*, nici un strămoș al său nu a ajuns la rangul de senator.

– Cicero a fost aşadar un *homo novus* – primul din familia sa care a devenit consul.

STUDII

Nu se știe unde a urmat Cicero școala elementară și cea medie, la Arpinum sau la Roma;

81 aChr. – studiile superioare le face la Roma. Studiază:

- **oratoria** cu avocații M. Antonius și L. Crassus și cu jurisconsultii Mucius Scaevola Augur și Mucius Scaevola Pontifex;

- **filosofia** cu neoacademicianul Philon, epicureul Phaedrus și stoicul Diodot;

- rostește primele discursuri;

80-77 aChr. – călătorește în Orient, vizitează Atena, unde urmează studii de filosofie, apoi în Asia Mică și insula Rhodos, unde îl audiază pe

ACTIVITATEA POLITICĂ

77 aChr. – se întoarce la Roma. Intră în viață politică și parurge *cursus honorum*:

75 aChr. – *quaestor* în Sicilia; sicilienii îl numesc *patronus* – apărător al intereselor lor la Roma.;

69 aChr. – *aedilis*;

66 aChr. – *praetor*;

63 aChr. – *consul*; *complotul lui Catilina*, pedepsirea conjuraților, i se acordă titlul onorific de *pater patriae*;

58 aChr. – Cicero este silit să plece în exil, deoarece Clodius, unul dintre conducătorii facțiunii popularilor, dușman neîmpăcat al lui Cicero, a propus o lege care-l viza direct pe orator sub acuzația că acesta

Respectătorul apărătorul Apollonius Molos, vîstitorul profesor de retorică. Acesta are o mare influență asupra stilului său, temperându-i excesele asianice (curent retoric caracterizat prin amploarea perioadelor, stil înflorit, teatralitate, retorism și apelul la sentimente. Asianismul a fost reprezentat de Hortensius.).

Cicero, copil citind

condamnase la moarte cetăteni romani (membrii conspirației lui Catilina), fără procedură legală;

57 aChr. – este rechemat din exil;

56 aChr. – reintră în senat, fără a mai juca un rol politic; se va dedica studiilor de retorică și filosofie;

51 aChr. – *proconsul* în Cilicia;

48 aChr. – este de partea lui Pompei în războiul civil;

46 aChr. – iertat de Caesar, reapare în for, apărându-i pe unii dintre susținătorii lui Pompei;

44 aChr. – Caesar este asasinat și lui Cicero îi reînvie speranța regimului republican. Se aruncă în lupta împotriva lui Marcus Antonius, care se voia succesorul dictaturii lui Caesar;

7 decembrie 43 aChr. – Cicero este asasinat, surprins la vila sa din Formiae, din porunca lui Marcus Antonius. Capul și mâinile, despărțite de trup, îi sunt expuse pe tribuna din for.

— OPERA —

• *summum* al culturii latine •

ORATIONES – DISCURSURI

- s-au păstrat șaizeci și unu.
- caracterizate prin: • *vis* (forță),
 - *copia* (abundență),
 - *iucunditas* (farmecul argumentației).
- îmbină: • *ingenium* (talentul) cu
 - *doctrina* (bază teoretică, învățătură).

Tipuri de discurs

- **Judiciar** – discursuri în procese penale (*Pro Milone*, *Pro Archia poeta*, *Pro Marcello*, *Pro Ligario* etc.);
- **Deliberativ** – discursuri în procese și dezbatere politice (*De imperio Cn. Pompei*, *De provinciis consularibus*);

- **Demonstrativ (epidictic)** – discurs de elogiere, panegiric, funebru – puțin reprezentat de Cicero (elogiul făcut lui Cato Maior).

Discursurile sale judiciare sunt atât de acuzare *In* – „împotriva”, cât și în apărarea diverșilor clienți *Pro* – „pentru”, și sunt legate, de cele mai multe ori, de procese cu caracter politic.

DISCURSURILE PRECONSULARE, privind corupția sau abuzul de putere, i-au asigurat prestigiul (*dignitas*), influența și starea materială indispensabile pentru obținerea de magistraturi.

DISCURSURILE CONSULARE dovedesc ceea ce l-a orientat pe Cicero de-a lungul vieții – grija față de Roma. El a vrut să asigure un echilibru de forțe și o bună funcționare a statului. În toate discursurile din timpul consulatului, Cicero se identifică cu interesele aristocrației senatoriale. De pe această poziție, oratorul nu izbutește, totuși, să discearnă cauzele economice ale crizei republicii romane.

DISCURSURILE POSTCONSULARE. Deși a avut o carieră politică fluctuantă, Cicero și-a încheiat-o prin lupta îndărjită cu Antonius, rostind celebrele discursuri *Phillipicae*. Cu ochii întorși spre un trecut idealizat, identificat cu supremația formei republicane autentice, el se ridică indignat împotriva noii tiranii ce amenință să se impună. Triumviri (Antonius, Octavianus și Lepidus) îl vor include printre proscriși, la cererea expresă a lui Antonius. Astfel, conduită sa politică i-a adus lui Cicero și pedeapsa exilului, și, în cele din urmă, proscrierea și moartea.

Selectăm cele mai importante discursuri ciceroniene:

DISCURSURI PRECONSULARE

81 aChr. – *Pro Quinctio* – primul său discurs; un proces civil *causa privata* în stil asianic în care îl înfruntă pe cel mai mare orator al vremii Q. Hortensius Hortalus.

80 aChr. – *Pro Sesto Roscio Amerino* – o *causa publica*, cu implicații politice, împotriva lui Chrisogonus, partizan al lui Sulla, în care atacă regimul dictatorial instaurat de acesta.

70 aChr. – *In Verrem orationes septem* – șapte discursuri judiciare în apărarea sicilienilor, împotriva lui Verres, membru al aristocrației senatoriale, care, în calitate de guvernator al Siciliei, jefuise provincia.

66 aChr. – *Pro lege Manilia sive de imperio Cn. Pompei* – primul său discurs propriu-zis politic, pentru investirea lui Pompeius cu *imperium maximum* în campania din răsărit împotriva lui Mithridates, regele Pontului.

DISCURSURI CONSULARE

63 aChr. – *De lege agraria* – patru discursuri împotriva proiectului de lege agrară propus de Rullus. Oratorul se identificase cu interesele aristocrației senatoriale;

– *In Catilinam orationes quattuor* – patru discursuri rostite împotriva lui Catilina, prin care face cunoscută senatului conspirația acestuia și cere pedepsirea vinovaților.

62 aChr. – *Pro Archia poeta* – discurs rostit în apărarea poetului Archias, născut în Antiochia (Asia Mică), îvinuit că-și dobândise ilegal cetățenia romană. Pledoaria este un amplu și pasionat elogiu adus literaturii și rolului acesteia în societate.

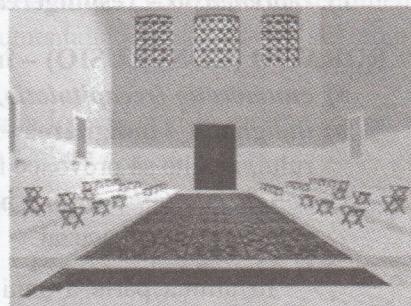
57 aChr. – *Pro domo sua* – discurs prin care Cicero își revendică în fața pontificilor casa de pe Palatin, dărâmată de Clodius, după plecarea sa în exil. Pledoaria ridică importante probleme de drept public.

56 aChr. – *Pro Caelio* – apărându-l pe Tânărul său prieten, Caelius, de acuzația de a fi încercat să-o otrăvească pe Clodia, celebră soră a lui Publius Clodius, Cicero abordează problema educatiei tinerilor.

52 aChr. – Pro Milone (discurs rescris, cel mai frumos dintre toate discursurile ciceroniene) – Cicero încearcă să-l apere pe Milo, care-l ucisese pe Clodius (celebrul fruntaș al partidei popularilor, dușmanul lui Cicero, om politic controversat, ales tribun în 59 aChr. cu ajutorul lui Caesar, apoi consul cu sprijinul lui Pompei și asasinat de oamenii lui Milo (conducător al partidei optimatilor, adversarul său politic).

46 aChr. – *Pro Marcello* și *Pro Ligario* – ia apărarea unor partizani ai lui Pompei aflati în exil.

44-43 aChr. – In Marcum Antonium orationes XIV – discursuri împotriva lui Marcus Antonius numite și *Phillipicae*, care, datorită patosului acuzațiilor, fiind asemănate cu discursurile lui Demostene, celebrul orator atenian, împotriva lui Filip al II-lea, regele Macedoniei, i-au adus moartea.

Senat

Partes orationis – Pările discursului

EXORDIUM – exordiul, cuprinde:

- a) *principium* – introducere în problema ce urmează a fi dezbatută;
 - b) *captatio benevolentiae (insinuatio)* – câștigarea bunăvointei auditoriului.

Principia autem dicendi semper cum accurata et acuta et instructa sententiis, apta verbis, tum vero causarum propria esse debent.

Cicero, *De oratore*, II, LXXVIII, 315.

Exordiul trebuie întotdeauna să fie, mai întâi, îngrijit și pătrunzător și bine orânduit în privința ideilor, potrivit în privința cuvintelor; apoi, însă, trebuie să fie specific fiecărui tip de cauză.

Exordiul trebuie: – să exprime esențialul pe scurt;
– să atragă atenția auditoriului;
– să dea tonul discursului.

Respectarea normelor și etichetei este esențială în cadrul unei întâlniri profesionale.

NARRATIO – prezentarea faptelor; trebuie să fie, după cum spune Cicero:

- *brevis* (scurtă);
- *aperta* (clară);
- *probabilis* (demonstrabilă).

Narrationem [...] veri similem esse et apertam et brevem, recte nos admonent.

Cicero, *De oratore*, II, 19.

Maeștrii greci ne atrag atenția, pe bună dreptate, ca naratiunea să fie verosimilă și clară și concisă.

Este constituită din:

- a) *partitio* – prezentarea argumentării;
- b) *confirmatio* – argumentarea pe baza prezentării probelor materiale (*signa*) și logice (*argumenta*). De obicei oratorul examinează, la început, moralitatea clientului său pentru a sublinia injustețea acuzației, apoi aduce probele propriu-zise.
- c) *reprehensio* – respingerea argumentelor adversarului.

PERORATIO (CONCLUSIO) – încheierea:

- a) *enumeratio (recapitulatio)* – rezumarea ideilor principale;
- b) *indignatio* – indignarea – aducerea de argumente în defavoarea adversarului, menite să provoace indignarea judecătorilor;
- c) *conquestio (miseratio)* – pateticul, plângerea – stârnirea milei, a compasiunii pentru cel acuzat.

În ultima parte a unui discurs oratorul recapitulează considerentele cele mai importante, trage concluzia practică generală și încearcă să o impună auditoriului, să o facă acceptabilă.

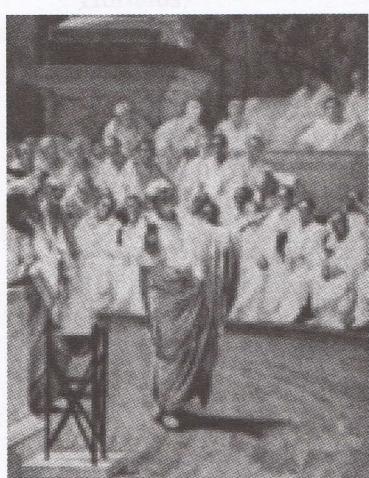
Referitor la partea discursului în care oratorul face apel la sentimente, Quintilian, retor roman din secolul I pChr., admirator al lui Cicero, distinge două tipuri de *miseratio*.

Duplex est tamen miseratio, altera cum invidia, altera cum depreciatione.

Quintilian, *Institutio oratoria*, XI, 2, 171.

De două tipuri este miseratio, fie încheindu-se mai degrabă cu stârnirea invidiei, fie cu rugăminte.

Oratorul poate face apel la compasiune pentru a-l achita pe acuzat (discursuri de apărare) sau încearcă să stîrnească mânia, ura și să atragă condamnarea acuzatului (discursuri vehemente de acuzare).

Un orator în senat